

τους 358 μετεκομίσθησαν τὰ λείψανα τῶν ἁγίων Ἀποστόλων Ἀνδρέου καὶ Λουκᾶ, κατ' ἐπιθυμίαν ἱερὰν τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίου, καὶ ἀπετέθησαν καὶ ταῦτα ἐν τῷ ναῷ τῶν Ἁγίων Ἀποστόλων. Τὰς δύο ταύτας εἰδήσεις ἀναγινώσκωμεν ἐν τῷ Πασχαλίῳ Χρονικῷ⁷².

360—369:

30. ΕΥΔΟΣΙΟΣ.

Ἐξ Ἀραβισσοῦ τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας ὣν ὁ Εὐδόξιος εἶχε πατέρα τὸν Καισάριον, ὅστις, καίτοι ἐδούλευε ταῖς ἡδοναῖς πρότερον, ἐμαρτύρησεν ὑπὲρ Χριστοῦ κατὰ τὸν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ διωγμὸν· τοῦτο γράφων ὁ Σουίδας λέγει ὅτι «ἐξ ἡλούς μεγάλους ἐκατέρου τῶν ποδῶν διαπερονήσαντες πυρὶ παρέδωσαν· καὶ ἐπειδὴ αὐτίκα πρὸς τὴν φλόγα χωρῶν ἀπέθανεν, ἡμίφλεκτον ἔτι καὶ σῶον οἱ προσήκοντες τὸν νεκρὸν ἀνελόμενοι, ἐν τινι ἀγρῷ Σουβέλ λεγομένῳ κατέθηκάν⁷³». Ἐγένετο καὶ ὁ Εὐδόξιος τοῦ ἱερομάρτυρος Λουκιανοῦ μαθητῆς, ἐπικεικῆς καὶ κόσμιος ὑπὸ τοῦ Φιλοστοργίου μαρτυρούμενος, ἀλλὰ δειλὸς τὸν χαρακτῆρα, εἰ καὶ τὰ ἄλλα δεξιός⁷⁴. Χρηματίσας τὸ πρῶτον ἐπίσκοπος Γερμανικείας, «ἐν μεθορίῳ τῆς Κιλικίων καὶ Σύρων Καππαδοκῶν κειμένης», ὡς ὁ Θεοδώρητος γράφει, ἤρπασε τὸν θρόνον τῆς Ἀντιοχείας «σὺς ἀγρίου δίκην λυμαινόμενος τὸν ἀμπελωνα τὸν θεῖον». Οὕτω χαρακτηρίζει τὸν αἰρετικὸν τοῦτον πατριάρχην ὁ Θεοδώρητος. Καθαιρεθέντος τοῦ Μακεδονίου, τυραννικῶς ἀρπάζει τὸν πατριαρχικὸν θρόνον τῆς Κωνσταντινουπόλεως, γνώμη τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίου, ὅστις

72. ἐν Ὀλυμπιάδι ΣΠΔ' καὶ ΣΠΕ', ἐνθα γράφεται: «καθηρέθη ἐπὶ πολλοῖς ἰδίαι αὐτοῦ ἐγκλήμασιν».

73. Σουίδας ἐν λξ. Εὐδόξιος.

74. Φιλοστοργ. ἀπὸ φωνῆς Φωτίου Δ', 4.

